Βρόγχοι επανάληψης:

Γενικά οι βρόγχοι επανάληψης έχουν τη δομή:

```
Όσο [μία μεταβλητή] είναι στο εύρος [τάδε]

[Κάνε αυτές τις εντολές]

Τέλος εντολών

ή, αλλιώς:

Όσο [μία λογική συνθήκη] είναι αληθής

[Κάνε αυτές τις εντολές]

Τέλος εντολών
```

Στο Matlab, βασικές δομές επανάληψης είναι οι παρακάτω:

 for: Με το for επαναλαμβάνουμε μία διαδικασία για συγκεκριμένο πλήθος φορών.

```
for i=1:n
[Evto\\(\delta\gamma\)]
endfor
```

Το i είναι μετρητής της επανάληψης. Ξεκινά από 1 και, μετά από κάθε επανάληψη, μεγαλώνει κατά 1. Η επανάληψη σταματά όταν ο μετρητής γίνει μεγαλύτερος του n (δηλαδή οι εντολές εκτελούνται για i==n, αλλά δεν εκτελούνται για i==n+1).

Μπορούμε να αλλάξουμε το πόσο μεταβάλλεται ο μετρητής, γράφοντας $i=[\alpha \rho \chi \dot{\eta}]:[\beta \dot{\eta} \mu \alpha]:[\tau \dot{\epsilon} \lambda \circ \varsigma]$ αντί $i=[\alpha \rho \chi \dot{\eta}]:[\tau \dot{\epsilon} \lambda \circ \varsigma]$. Μετά από κάθε επανάληψη έχουμε:

```
ίνέο=ίπαλιό+[βήμα]
```

Το βήμα μπορεί να λάβει ακόμη και αρνητικούς αριθμούς (και τότε εκτελεί «ανάποδα» την επανάληψη).

• while: Με τη while μπορούμε να κάνουμε μία επανάληψη είτε για συγκεκριμένο αριθμό φορών, είτε για μη συγκεκριμένο. Η while δεν έχει μετρητή, κι αυτό είναι (από μία άποψη) βολικό για εμάς, καθώς μπορούμε εμείς οι ίδιοι να τον φτιάξουμε όπως θέλουμε. Κατ' αρχάς, για συγκεκριμένο πλήθος επαναλήψεων, αντί για for μπορούμε να γράψουμε:

```
i=1
while i<=n</pre>
```

Β2: Βασικά σημεία στο τρίτο εργαστήριο

```
[Εντολές]
i=i+1
Τέλος εντολών
```

Γενικότερα:

```
 \begin{split} i &= [\alpha \rho \chi \acute{\eta}] \\ \text{while } i &<= [\tau \acute{\epsilon} \lambda \circ \varsigma] \\ &\quad [\text{E} \nu \tau \circ \lambda \acute{\epsilon} \varsigma] \\ &\quad i &= i + [\beta \acute{\eta} \mu \alpha] \\ \text{endwhile} \end{split}
```

Εάν το πλήθος των επαναλήψεων δεν είναι συγκεκριμένο, μπορούμε να γράψουμε:

```
while [\mu(\alpha λογική συνθήκη που εξαρτάται από τις εντολές]: [Εντολές] endwhile
```

Για παράδειγμα, το παρακάτω πρόγραμμα με while βρίσκει τον μικρότερο ($\sim=1$) διαιρέτη ενός αριθμού.

Με το while προσέχουμε μην κάνουμε λάθος –η επανάληψη πρέπει πάντα να τερματίζει από τη δομή των εντολών.

Διαφορετικές γραφές στη μεταβολή των μετρητών:

- To $i=i+[\beta\eta\mu\alpha]$ $\gamma\rho\dot{\alpha}\phi\epsilon\tau\alpha$ $\alpha\lambda\lambda\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ $i+=[\beta\eta\mu\alpha]$ $(\pi.\chi., \alpha\nu\tau\dot{\alpha}$ i=i+1 $\gamma\rho\dot{\alpha}\phi\circ\nu\mu\epsilon\ i+=1).$
- Το i=i*[αριθμός] γράφεται αλλιώς i*=[αριθμός] (π.χ., αντί i=i*2 γράφουμε i*=2).
- Γενικά, μπορούμε πριν το ίσον να βάζουμε οποιαδήποτε πράξη (+, -, /, *, ** κ.τ.λ.) i [πράξη] = [αριθμός], για να δηλώσουμε την i = i [πράξη] [αριθμός].